

[Rasmus Hansen.]

der er modtaget Deputationer fra Dansk Luftværnsforening og fra Industriraadet; begge Deputationer fremsatte forskellige Ønsker, som er taget med i de Overvejelser, der har fundet Sted i Udvalget. Industriraadets Henvendelse til Udvalget gik bl. a. ud paa, at det særlige Organ, der skal lede det med Lovens Gennemførelse forbundne Arbejde, maatte komme til at omfatte et særligt Fabrikluftværnsnævn, og endvidere, at Kommunalbestyrelsens Planer for Civilbeskyttelsen for de Afsnits Vedkommende, som paa afgørende Vis berører Industrieforetagender, maa blive udarbejdet i Samraad med Lederne af disse Virksomheder.

Der er mellem Udvalget og den højtærede Indenrigsminister Enighed om, at det særlige Organ, som skal organisere Civilbeskyttelsen, skal bestaa af en Leder og det fornødne Antal Medhjælpere, og til Raadgiverne for Lederen, som sorterer under Indenrigsministeriet, udpeges der Repræsentanter for Politi, for Brandvæsen, for Sanitetsvæsen og militære Myndigheder. Dette sikres ved det Ændringsforslag, den højtærede Indenrigsminister med Tilslutning fra hele Udvalget har stillet til § 1, Stk. 2. Den Affattelse, dette Ændringsforslag har faaet, medtager desuden blandt Raadgiverne for Lederen af Civilbeskyttelsen saadanne Organisationer, som Indenrigsministeren i Henhold til Forslagets § 12 har truffet Aftale med, og deraf følger, at ogsaa Dansk Luftværnsforening vil være blandt Raadgiverne. Der vil saaledes være megen Sagkundskab til Raadighed for Lederen af Civilbeskyttelsen, og dertil kommer, at der i § 1 gives Indenrigsministeren Bemyndigelse til at antage sagkyndige Konsulenter i det Omfang, han maatte finde paakrævet.

Ikke mindst under Hensyn hertil, men ogsaa af andre Grunde har der derfor inden for Udvalget været Enighed om ikke at foreslaa Oprettelse af et særligt Fabrikluftværnsnævn, men jeg gaar ud fra som en Selvfølge, at der vil blive vist Imødekommenhed over for alle rimelige og naturlige Ønsker fra Industrivirksomheder og fra Kommunalbestyrelser, kort sagt fra alle Sider, som har Interesser, der paa afgørende Maade berøres af Foranstaltningerne i Forbindelse med Civilbeskyttelsen.

Hvad angaar Fordelingen af Udgifterne mellem Stat, Kommune og private, har det, som det var at vente, ikke paa nærværende Tidspunkt været muligt at tilvejebringe fuldstændig Klarhed. Civilbeskyttelsen vil efter alt at dømme kræve meget betydelige Foranstaltninger i et mindre An-

tal Kommuner og i Særdeleshed i Hovedstaden og en Række Omegnskommuner, men det er jo i hele Landets Interesse, at disse Foranstaltninger iværksættes, og det er paa Grund heraf heller ikke rimeligt og retfærdigt, at disse Kommuner faar hele Byrden. De Retningslinier, som den højtærede Indenrigsminister har skitseret over for Udvalget, og som er omtalt i Udvalgets Betænkning, viser da ogsaa, at dette ikke er Hensigten. Udvalget har tiltraadt det Synspunkt, at Staten helt maa overtage visse Udgifter, f. Eks. til Meldingstjeneste, Varsling, Mørklægning og visse Indkøb af Materielforraad. Videre afholdes de forøgede Udgifter til Politi efter Reglerne i Lov af 18. Maj 1937 om Politiets og Arrestvæsenets Ordning. Tilbage er en Række andre Udgifter, som Civilbeskyttelsen vil blive Aarsag til, bl. a. til Brandvæsenet, til Sanitetsvæsenet og til Udvidelse af Elektricitetsværkers og Vandværkers Ledningsnet.

Det siges i Betænkningen, at Kommunerne helt eller delvis bør bære de Udgifter, der vedrører de kommunale Virksomheder, og den højtærede Indenrigsminister har givet Udvalget Tilsagn om, at der snarest vil blive optaget en Forhandling med de interesserede Kommuner om dette Spørgsmaal. Det vil under denne Forhandling formentlig vise sig, at nogle af de paatænkte Foranstaltninger ogsaa under normale Forhold er af saa stor Værdi for de Kommuner, hvor de gennemføres, at der bliver Udgifter, som det er rimeligt at Staten fritages for. Jeg vil gerne tilføje, at en Regel kan det ikke være, og jeg nærer ikke Tvivl om, at der under Forhandlingerne mellem den højtærede Indenrigsminister og de interesserede Kommuner kan peges paa, at der foruden de Udgifter, som den højtærede Indenrigsminister paa Forhaand har skitseret som Statens, bliver andre Udgifter, hvortil Staten maa yde et passende Bidrag.

I denne Forbindelse vil jeg gerne understrege, at der mellem den højtærede Indenrigsminister og Udvalget er Enighed om, at det ingenlunde er en Forudsætning, at Statens Udgifter ved Civilbeskyttelsen begrænses til det Beløb, der kan blive til Raadighed ved det af Finansministeren i Folketinget fremsatte Forslag om Bemyndigelse til Optagelse af Statslaan til særlige Foranstaltninger; men i øvrigt gaar jeg ud fra, at der af private vil blive ydet betydelige Bidrag til Dækning af Udgifterne ved Civilbeskyttelsen.

Det af den højtærede Minister til § 7 stillede Ændringsforslag indfører i det forelagte Forslag et helt nyt Princip, idet det